

med god Føie anseet sig incompetent til at gjøre en Forandring og give de Bestemmelser, som vi nu saa udførligt have drøftet, og hvor- efter det solidariske Ansvar ikke vilde komme til at hvile paa alle Debitorerne i en sliq Forening. Smidlertid udtalte han, at han fandt Sagen hensigtsmæssig, og at han var beredt paa, saasnart den legale Hindring for at give Approbationen var fjernet, at indrømme Saadant. Jeg troer saaledes, at man tør forudsætte, at Sagen vilde være gaaet eenstemmigt og uden Vanskeligheder igjennem, saafremt der ikke var fremkommet et andet Moment, der kun stod i en fjernere Forbindelse med denne Sag, og som gjorde det ønskeligere at faae det hele Forhold taget under Overveielse i et Udvalg. Saaledes stode Sagerne ved forrige Behandling, da der, saavidt jeg skjønner, kun fra et eneste Medlem blev reist Opposition derimod. Jeg skal ikke opfriske denne Discussion, saameget mindre, som denne ærede Landstingsmand (Andræ) ikke er tilstede, men derimod vil jeg bringe i Erindring, at han anerkjendte Tanken som sund og rigtig, og at han billigede de af Udvalget foreslaaede Forsigtighedsregler, de Bestemmelser, der deri vare opstillede, og at han vel henpegede til, at det kunde være ønskeligt at forsøge disse, men at han ikke havde stillet noget Forslag derom. Andet blev der, mig bitterligt, ikke nævnet mod Forslaget; kun var der et æret Medlem, som selv var Medlem af Bestyrelsen af en Creditforening, hvor det samme Spørgsmaal var reist, og han ansaae det tvivlsomt, om Fordeleene eller Manglerne ved Forslaget vare de overveieende. Disse Bemærkninger bleve ikke besvarede. Jeg skal bemærke herved, at Forslaget ikke paabyder Serieindretningen, men kun tillader, at det kun kan skee under den Forudsætning, at vedkommende Forenings Generalforsamling, Repræsentantskab og Direction, ført sagt Alle, der paa Foreningens Vegne have Ret til at tage Bestemmelser, attraae det, og dernæst, at Indenrigsministeriet meddele sit Samtykke. Der paabydes altsaa Intet, og finder man det af en eller anden Grund mindre hensigtsmæssigt, vil Spørgsmaalet ikke opstaae for denne Creditforenings Vedkommende. Indenrigsministeriet kan knytte sit Samtykke til saadanne Forandringer i Sta-

tuterne, som det anseer nødvendige; thi fordi at de vigtigste Betingelser ere optagne i Loven, binder dette ikke Ministeriet til at give sit Samtykke, naar det ikke finder Anledning dertil, og det behøver ikke at lade sig nøie med de i Loven opstillede Betingelser, saa jeg troer ikke, at denne Betænklighed nogensinde kan blive af nogen Vægt. Der paabydes Intet, der gives kun Bemyndigelse, som man kan benytte eller lade ubenyttet. Jeg vil derfor tilstaae, at det var mig uventet, at der ved Afstemningen var en større Dissents, end Discussionen syntes at kunne give Anledning til. Saavidt mig bekendt, hvilede dette væsentligt paa to Betragtninger. Den ene, at man troede, at man derved vilde give Creditforeningerne en Udvidelse, som man for Tiden ikke ansaae for ønskelig. I denne Henseende skal jeg bemærke, at jeg mener, at de netop ville tage Neb i Seilene. De Ferrer, der have læst Udvalgets Betænkning, ville see, at det er den Tankegang, der gaaer igjennem den, at det vil bringe mere Ro og, som vi haabe, større Sikkerhed i disse Forhold. Det er saa langt fra, at jeg troer, at Virkningen vil blive en fremskyndet og forhaestet Udvikling, at jeg tværtimod troer, at det vil bringe mere Stabighed og Sikkerhed i dette Forhold. En anden Betænklighed, som man har haft, er den, at man troede, at der vilde blive altfor mange Papirer med forskjellig Cours, og naar f. Ex. en Landmand, der ikke kan være inde i alle Børsforhold, vilde anlægge Penge i saadanne Papirer, kunde det staae tvivlsomt for ham, hvilke han skulde vælge. Jeg maa udbede mig Tilladelse til at gjendrive de Indvendinger, der ere gjorte, naaget de ikke ere fremskomne under Debatten, og jeg skal da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Speculationer i Børs-papirer hidtil ikke ere drevne af Landmænd, men jeg troer, at disse Papirer ere saa sikre, at det er ønskeligt, om Landmænd sætte deres opsparede Penge deri. Renten er let tilgængelig, og saasnart de skulle bruge deres Capitaler, kunne Obligationerne realiseres hurtigere end Prioritetsobligationer, der først skulle opsiges, saa Tæffelighed — om man maa sige saa — i Landmandens Dine mangle de ikke. Men jeg skal erindre om, at naar Folk ville have Værdipapirer, henvende de sig i Reglen